

§ 2. W postępowaniu uczestniczą tylko wierzyciele mienia łącznego, których wierzytelności istniały już w czasie powstania kontynuowanej wspólności.

§ 3. Nie może żądać ogłoszenia upadłości wierzyciel, za którego wierzytelność pozostała przy życiu małżonek osobiście w tym czasie odpowiadał, ani też zstępny uprawniony do udziału.

Art. XXI. Syndyk, gdy przyjął spadek, przypadający upadłemu, może wykonywać prawa, które służą spadkobiercy celem ograniczenia odpowiedzialności za długi spadkodawcy.

Art. XXII. Jeżeli w chwili ogłoszenia upadłości w księdze hipotecznej było wpisane ostrzeżenie celem zabezpieczenia roszczenia o udzielenie lub zniesienie prawa na nieruchomości upadłego albo na prawie wpisanem na rzecz upadłego, albo celem zabezpieczenia roszczenia o zmianę treści lub pierwszeństwa takiego prawa, wierzyciel może żądać od syndyka zaspokojenia swego roszczenia. To samo obowiązuje, jeżeli co do prawa zastawu statku wpisane było ostrzeżenie do rejestru statków.

Art. XXIII. Pozostają w mocy przepisy ustawy z dnia 30 maja 1908 r. o umowie ubezpieczenia (Dz. u. Rzeszy 1908 r. str. 263), o ile zawierają odrębne przepisy w zakresie upadłości.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe.

Art. XXIV. § 1. Upadłość, ogłoszona przed dniem wejścia w życie prawa upadłościowego, przeprowadzona będzie według przepisów dotychczasowych.

§ 2. Wniosek o ogłoszenie upadłości, złożony przed wejściem w życie prawa upadłościowego a jeszcze nie rozstrzygnięty, będzie przekazany sądowi, według prawa upadłościowego właściwemu. Gdy jest kilka sądów właściwych, sąd wezwie zgłaszającego wniosek, aby wskazał sąd, któremu wniosek ma być przekazany.

Art. XXV. § 1. Jeżeli na obszarach, na których dopuszczalne jest ogłoszenie upadłości osoby, nie będącej kupcem, wniosek, złożony przed wejściem w życie prawa upadłościowego, nie został jeszcze rozstrzygnięty, sąd postępowanie umorzy.

§ 2. Gdyby upadłość już była ogłoszona, postępowanie upadłościowe toczyć się będzie według przepisów dotychczasowych.

Przepisy końcowe.

Art. XXVI. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. XXVII. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

836.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

Prawo o postępowaniu układowem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Podstawy i warunki otwarcia postępowania układowego.

Art. 1. Kupiec, który wskutek wyjątkowych i niezależnych od niego okoliczności zaprzestał płacenia długów lub przewiduje w najbliższej przyszłości zaprzestanie ich płacenia, może żądać otwarcia postępowania celem zawarcia układu z wierzycielami.

Art. 2. Nie ma prawa żądać otwarcia postępowania układowego ten, kto:

1) nie prowadzi przedsiębiorstwa przynajmniej od lat trzech;

2) będąc kupcem rejestrowym, nie prowadził księgowości według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej albo, nie będąc kupcem rejestrowym, nie prowadził rachunków, z których byłby widoczny stan jego majątku;

3) już raz zawarł układ w postępowaniu układowem lub był upadłym, jeżeli od zatwierdzenia układu lub ukończenia postępowania upadłościowego nie upłynęło jeszcze lat pięć;

4) nie wykonał układu, zawartego w postępowaniu układowem lub upadłościowym;

5) dopuścił do umorzenia postępowania układowego, jeżeli od umorzenia nie upłynęło jeszcze lat pięć.

Art. 3. W razie otwarcia postępowania układowego na żądanie spółki jawnej lub komandytowej, spółnik, odpowiadający za zobowiązania spółki bez ograniczenia, może żądać otwarcia postępowania układowego w stosunku do swego majątku, chociażby nie zachodziły warunki, wymagane w punktach pierwszym i drugim artykułu poprzedzającego.

Art. 4. § 1. Postępowaniem układowem nie są objęte następujące wierzytelności:

1) podatki i inne daniny publiczne ze wszystkimi dodatkami, karami za zwłokę i kosztami egzekucji;

2) należności z tytułu ubezpieczeń społecznych i przymusowego ubezpieczenia ogniowego bieżące i zaległe za rok, poprzedzający otwarcie postępowania układowego;

3) należności z umowy o pracę;

4) należności z umowy o rentę lub o dożywocie oraz alimenty;

5) należności. zabezpieczone zastawem;

6) należności. zabezpieczone hipoteką albo w rejestrze z wyjątkiem hipotek sądowych, uzyskanych w ostatnim miesiącu przed otwarciem postępowania układowego.

§ 2. Postępowaniem układowym nie są objęte również roszczenia o wydanie mienia, które w razie upadłości bytoby wyłączone z masy upadłości.

Art. 5. § 1. Postępowanie układowe, otwarte na żądanie spółki jawnej lub komandytowej, obejmuje tylko majątek spółki. Odpowiedzialność spółników za zobowiązania spółki pozostaje bez zmiany.

§ 2. Postępowanie, otwarte na żądanie spółnika w stosunku do jego majątku, obejmuje także jego udział i inne prawa majątkowe w spółce.

Rozdział II.

Przepisy ogólne o postępowaniu.

Art. 6. § 1. Do przeprowadzenia postępowania układowego właściwy jest sąd okręgowy, w którego okręgu znajduje się zakład główny przedsiębiorstwa dłużnika, a gdy dłużnik ma kilka przedsiębiorstw w okręgach różnych sądów — jeden z tych sądów.

§ 2. Sąd okręgowy orzeka w wydziale handlowym, a jeżeli wydział handlowy nie jest utworzony — w wydziale cywilnym w składzie trzech sędziów.

Art. 7. W postępowaniu układowym stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

Art. 8. Zastępstwo przez adwokatów obowiązuje, poczynając od założenia środka odwoławczego do sądu apelacyjnego.

Art. 9. § 1. Sąd może zarządzić dochodzenia i przeprowadzić dowody, jakie uzna za potrzebne.

§ 2. Biegłym, powołanym w toku postępowania do wyrażenia opinii co do stanu majątkowego dłużnika, dłużnik obowiązany jest okazać księgi, rachunki, faktury, korespondencję i wogóle wszystko, co będzie potrzebne.

Art. 10. § 1. Sąd może z urzędu lub na wniosek wierzyciela nakazać dłużnikowi złożenie przysięgi, że ze swego majątku niczego nie zataił i że wymienił wierzycieli i dłużników z całą dokładnością.

§ 2. W razie niezłożenia przysięgi, sąd może podanie o otwarcie postępowania układowego odrzucić, a gdy nastąpiło już otwarcie postępowania układowego, może postępowanie umorzyć.

Art. 11. § 1. Sąd orzeka na posiedzeniu niejawnym, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi.

§ 2. Sąd wydaje orzeczenia w formie postanowienia. Postanowienia, od których służy środek odwoławczy, powinny być jednocześnie z wydaniem uzasadnione na piśmie.

Art. 12. O umorzeniu postępowania sąd ogłasza przez obwieszczenie.

Art. 13. § 1. Jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi, na postanowienie sądu okręgowego służy zażalenie do sądu apelacyjnego, a od postanowienia sądu apelacyjnego niema środka odwoławczego.

§ 2. Termin do wniesienia środka odwoławczego biegnie od doręczenia lub ogłoszenia postanowienia. Jeżeli postanowienie nie zostało ogłoszone, a doręczenie nie jest wymagane, termin ten biegnie od daty obwieszczenia sentencji postanowienia w Monitorze Polskim.

Art. 14. Postępowanie ulega zawieszeniu tylko w razie śmierci dłużnika. Będzie ono umorzone, jeżeli w ciągu dwóch tygodni od daty postanowienia sądu o zawieszeniu postępowania spadkobierca nie zgłosi wniosku o podjęcie postępowania.

Art. 15. § 1. Jeżeli przed rozpoznaniem podania dłużnika o otwarcie postępowania układowego wierzyciel złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd winien podanie dłużnika i wniosek wierzyciela łącznie rozpoznać i rozstrzygnąć jednym postanowieniem.

§ 2. Od daty otwarcia postępowania układowego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do układu lub umorzenia postępowania nie może być ogłoszona upadłość dłużnika.

Art. 16. Jeżeli jednocześnie toczy się postępowanie, dotyczące spółki jawnej lub komandytowej, oraz postępowanie, dotyczące osobiście spółnika, odpowiadającego za zobowiązania spółki bez ograniczenia, wierzyciel spółki bierze udział w obu postępowaniach z całą swoją wierzytelnością. Zaspokojenie, otrzymane przez wierzyciela w obu postępowaniach, nie może łącznie przewyższać całej jego wierzytelności.

Art. 17. Obwieszczenia, przewidziane w prawie niniejszem, wywieszane będą w budynku sądowym oraz umieszczane w Monitorze Polskim i co najmniej w jednym dzienniku poczytnym.

Art. 18. § 1. Koszty postępowania układowego, nie wyłączając wynagrodzenia nadzorca sądowego i kuratora oraz zwrotu poniesionych przez nich wydatków, ponosi dłużnik.

§ 2. Wierzycielowi nie służy prawo do zwrotu kosztów czynności, podjętych przez niego w postępowaniu układowym.

Rozdział III.

Otwarcie postępowania układowego.

Art. 19. § 1. Do podania o otwarcie postępowania układowego dłużnik winien dołączyć:

- 1) propozycje układowe;
- 2) bilans z wykazem i oszacowaniem stanu czynnego i biernego;
- 3) wyciąg z rejestru handlowego, jeżeli dłużnik jest kupcem rejestrowym;
- 4) spis wierzycieli ze wskazaniem imion, nazwisk lub firm i adresów oraz wymienieniem wierzytelności i terminów ich płatności; wierzytelności, które nie są objęte postępowaniem układowym, winny być wyszczególnione oddzielnie;
- 5) wykaz udzielonych poręczeń;
- 6) wykaz tytułów egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi.

§ 2. Do podania dłużnik winien nadto dołączyć na piśmie zapewnienie, że podane okoliczności są

prawdziwe i wyczerpujące. Zapewnienie to nie może być złożone przez pełnomocnika.

Art. 20. § 1. Propozycje układowe mogą obejmować tylko:

- 1) odroczenie spłaty długów;
- 2) rozłożenie spłaty długów na raty;
- 3) zmniejszenie sumy długów, przyczem dopuszczalne jest również i rozłożenie na raty zmniejszonej sumy;
- 4) wskazanie, czy i w jaki sposób wykonanie zobowiązań, objętych układem, ma być zabezpieczone.

§ 2. Propozycje powinny być jednakowe w stosunku do wszystkich wierzycieli, chyba że poszczególne wierzyciel wyraźnie zgodził się na warunki mniej korzystne.

§ 3. W propozycjach dłużnik może przyznać szczególnie korzyści wierzycielom, mającym drobne wierzytelności.

Art. 21. § 1. Przewodniczący może zażądać opinii jednego lub kilku biegłych celem wyjaśnienia stanu majątkowego dłużnika.

§ 2. Przewodniczący może też zasięgnąć opinii izby przemysłowo-handlowej, czy otwarcie postępowania układowego jest wskazane, oraz opinii władz, urzędów, instytucji, zrzeszeń lub stowarzyszeń co do użyteczności państwowej, gospodarczej lub społecznej przedsiębiorstwa dłużnika.

§ 3. Jeżeli otwarcia postępowania układowego żąda przedsiębiorstwo bankowe lub ubezpieczeniowe, przewodniczący winien zasięgnąć opinii Ministra Skarbu; jeżeli zaś otwarcia postępowania żąda spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, nie będąca przedsiębiorstwem bankowym lub ubezpieczeniowym — opinii Ministra Przemysłu i Handlu. Gdyby Minister w określonym terminie opinii nie złożył, przewodniczący nada sprawie dalszy bieg. Przepisy te stosuje się odpowiednio do spółdzielni, o której opinii udziela Rada Spółdzielcza.

Art. 22. § 1. Sąd na wniosek dłużnika może wstrzymać wszczętą przeciwko niemu egzekucję w poszukiwaniu wierzytelności, objętej postępowaniem układowym, gdyby egzekucja mogła uniemożliwić lub utrudnić zawarcie układu.

§ 2. W przypadkach niecierpiących zwłoki przewodniczący może sam wydać takie zarządzenie, winien je wszakże przedstawić do rozpoznania sądowi na najbliższym posiedzeniu.

Art. 23. § 1. Dłużnik może podanie o otwarcie postępowania układowego cofnąć aż do chwili przyjęcia układu przez wierzycieli.

§ 2. Jeżeli dłużnik cofnął podanie, sąd umorzy postępowanie.

Art. 24. § 1. Przed rozstrzygnięciem podania sąd może zażądać wyjaśnień, a w razie potrzeby zarządzić przeprowadzenie dowodów lub wyznaczyć rozprawę, na którą wzywa dłużnika. Na rozprawie będą także wysłuchani wierzyciele, którzy się stawia.

§ 2. Postanowienie powinno być wydane w ciągu dwóch tygodni od daty wniesienia podania.

§ 3. Na postanowienie, uwzględniające podanie o otwarcie postępowania układowego, niema zażalenia. Na postanowienie sądu apelacyjnego, oddalające podanie, służy skarga kasacyjna w terminie dwutygodniowym od doręczenia postanowienia.

Art. 25. § 1. W postanowieniu o otwarciu postępowania układowego sąd wyznaczy sędziego - komisarza, nadzorcę sądowego oraz terminy sprawdzenia wierzytelności. Terminy winny być wyznaczone w ten sposób, aby sprawdzenie było ukończone w ciągu dwóch miesięcy od daty otwarcia postępowania układowego.

§ 2. Sąd może pełnienie czynności sędziego - komisarza zlecić sądowi grodzkiemu, mającemu siedzibę w innej miejscowości, jeżeli to jest potrzebne z uwagi na miejsce, w którym znajduje się przedsiębiorstwo dłużnika.

§ 3. Postanowienie o otwarciu postępowania układowego sąd doręcza dłużnikowi oraz wierzycielom według wskazanych przez niego adresów.

§ 4. Otwarcie postępowania układowego sąd poda do publicznej wiadomości przez obwieszczenie.

Art. 26. § 1. Sędzia - komisarz kieruje tokiem postępowania, ma nadzór nad czynnościami nadzorczy, nadto pełni te czynności postępowania, które nie należą do sądu.

§ 2. Na zarządzenia sędziego - komisarza służy dłużnikowi i wierzycielom zażalenie w ciągu tygodnia do sądu okręgowego, jeżeli prawo niniejsze inaczej nie stanowi. Termin tygodniowy, jeżeli prawo niniejsze nie zawiera odmiennego przepisu, liczy się od daty ogłoszenia zarządzenia, a jeżeli zarządzenia nie ogłoszono, od daty jego doręczenia.

Art. 27. Postanowienie o otwarciu postępowania układowego będzie na żądanie sędziego - komisarza ujawnione z urzędu w księgach hipotecznych oraz w innych księgach i rejestrach, do których wpisany jest majątek dłużnika.

Art. 28. § 1. Od daty otwarcia postępowania układowego aż do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do układu lub umorzenia postępowania dłużnik nie może bez zgody nadzorczy rozrządzać swym majątkiem, ani zaciągać zobowiązań, o ile to przekracza zakres zwykłego zarządu. Czynności prawne, wbrew temu przepisowi zawarte, są w stosunku do wierzycieli bezskuteczne, jeżeli strona druga wiedziała, że dłużnik przekroczył granice zwykłego zarządu przedsiębiorstwa, a nadzorca nie udzielił na to zezwolenia lub temu się sprzeciwił. Zobowiązania, zaciągnięte za zezwoleniem nadzorczy lub niewymagające takiego zezwolenia, nie są objęte postępowaniem układowym.

§ 2. Zbycie ani obciążenie praw dłużnika, wpisanych do ksiąg lub rejestrów, nie może nastąpić bez zezwolenia nadzorczy od daty ujawnienia w tych księgach i rejestrach postanowienia o otwarciu postępowania układowego.

Art. 29. § 1. Po otwarciu postępowania układowego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia co do układu albo umorzenia postępowania nie może być dokonywana spłata długów, objętych postępowaniem.

§ 2. Nie może być również w tymże czasie wszczęta lub prowadzona dalej przeciwko dłużnikowi

egzekucja w poszukiwaniu wierzytelności, objętych postępowaniem układowym, oraz nie mogą być używane hipoteki sądowe. Postępowanie egzekucyjne, wszczęte wcześniej, będzie zawieszane.

Art. 30. Otwarcie postępowania układowego nie tamuje możliwości wszczynania przeciwko dłużnikowi nowych spraw sądowych. Koszty procesu obciążają powoda, jeżeli nie było przeszkody do wciągnięcia wierzytelności w całości na listę wierzytelności.

Art. 31. § 1. Nadzorca sądowy sprawuje pod kontrolą sędziego - komisarza nadzór nad przedsiębiorstwem dłużnika.

§ 2. Nadzorca pełni swoje obowiązki do czasu prawomocnego zatwierdzenia układu przez sąd albo do czasu ukończenia postępowania w inny sposób.

§ 3. Nadzorca sądowy przed przystąpieniem do pełnienia swoich czynności składa wobec sędziego - komisarza przyrzeczenie sumiennego wykonywania obowiązków.

§ 4. Ze swych czynności nadzorca sądowy obowiązany jest składać sędziemu - komisarzowi sprawozdania.

§ 5. Sąd może na wniosek lub z urzędu usunąć nadzorcę i wyznaczyć innego. Na postanowienie sądu niema zażalenia.

Art. 32. Nadzorca sądowy odpowiada za szkodę, wyrządzoną niesumieniem pełnieniem obowiązków.

Art. 33. § 1. Nadzorca sądowy winien niezwłocznie przystąpić:

1) do zamknięcia ksiąg dłużnika;

2) do sprawdzenia złożonego przez dłużnika bilansu, stanu czynnego i biernego majątku dłużnika oraz spisu wierzycieli, jako też do zbadania stanu przedsiębiorstwa.

§ 2. Nadzorca może za zgodą sędziego - komisarza powołać jednego lub kilku biegłych.

Art. 34. § 1. Jeżeli dłużnik działa wbrew zarządzeniom sędziego - komisarza lub nadzorcy, sąd może umorzyć postępowanie.

§ 2. Na wniosek nadzorcy sąd może, po wysłuchaniu dłużnika, przekazać nadzorcy całkowity lub częściowy zarząd majątku, jeżeli dłużnik utrudnia nadzorcy spełnienie prawidłowego nadzoru lub działa na szkodę wierzycieli. W tym przypadku sąd może również umorzyć postępowanie.

Art. 35. § 1. W postępowaniu sądowym uznanie przez dłużnika roszczenia strony przeciwnej, zrzeczenie się roszczenia, zawarcie ugody lub przyznanie okoliczności, dla wyniku sporu istotnych, bez zgody nadzorcy nie ma skutków prawnych.

§ 2. Nadzorca sądowy może w każdym stanie postępowania sądowego wziąć udział w procesie po stronie dłużnika z uprawnieniami interwenienta ubocznego; do interwencji tej stosuje się odpowiednio przepisy o spółuczestnictwie jednolitem.

Art. 36. § 1. Nadzorca sądowy ma prawo do wynagrodzenia, które po wysłuchaniu jego i dłużnika sąd oznaczy stosownie do poniesionych przez nadzorcę trudów, oraz prawo do zwrotu wydatków, które wyłożył z powodu swoich czynności.

§ 2. Na poczet wynagrodzenia sąd może przyznawać nadzorcy zaliczki w miarę dokonanych czynności.

§ 3. Zażalenie na postanowienie sądu, określające wynagrodzenie, służy tylko dłużnikowi i nadzorcy.

Rozdział IV.

Sprawdzenie wierzytelności.

Art. 37. § 1. Zgłoszenie wierzytelności winno nastąpić przed upływem wyznaczonych terminów sprawdzenia.

§ 2. W zgłoszeniu wierzyciel wymieni sumę i tytuł wierzytelności oraz przedstawi dowody.

Art. 38. Wierzyciel, zamieszkały zagranicą, obowiązany jest obrać sobie w Polsce zamieszkanie dla doręczeń.

Art. 39. Potrącenie wzajemnych długów między dłużnikiem a wierzycielem nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel:

1) stał się dłużnikiem po otwarciu postępowania układowego;

2) będąc dłużnikiem, stał się po otwarciu postępowania układowego wierzycielem przez nabycie w drodze przelewu lub indosu wierzytelności, powstałej przed otwarciem tego postępowania. Potrącenie jednak jest dopuszczalne, jeżeli nabycie nastąpiło wskutek zapłacenia długu, za który nabywca odpowiadał osobiście albo pewnymi przedmiotami majątkowymi, i jeżeli odpowiedzialność nabywcy za dług powstała przed datą, kiedy podanie dłużnika o otwarcie postępowania układowego wpłynęło do sądu.

Art. 40. Sprawdzenie wierzytelności dokonane będzie przez sędziego - komisarza.

Art. 41. W wyniku sprawdzenia sędzia-komisarz wciągnie na listę te wierzytelności, które są oparte bądź na wpisach w księgach handlowych dłużnika, bądź na tytułach bezspornych, bądź też są wymienione przez dłużnika w spisie wierzycieli i nie budzą wątpliwości, chociażby nie było zgłoszenia ze strony samego wierzyciela. Do kapitału, od którego należą się odsetki, dopisuje się je do dnia otwarcia postępowania układowego.

Art. 42. Wierzytelności warunkowe oraz wierzytelności, których płatność jeszcze nie nastąpiła, będą również wciągnięte na listę.

Art. 43. Jako wartość prawa do powtarzających się świadczeń, co do czasu trwania oznaczonych, będzie na listę wciągnięta suma świadczeń za cały czas ich trwania; jeżeli czas trwania świadczeń nie jest oznaczony, wciągnięta będzie na listę wartość prawa z dnia otwarcia postępowania układowego.

Art. 44. Wierzytelność niepieniężna będzie oszacowana i wciągnięta na listę według wartości z dnia otwarcia postępowania układowego.

Art. 45. Wierzytelność w pieniądzech zagranicznych będzie wciągnięta na listę po przerachowaniu na pieniądze krajowe, bez względu na termin płatności, według kursu giełdy warszawskiej w dniu otwarcia postępowania układowego, a gdyby takiego kursu nie było — według ceny targowej z tej daty.

Art. 46. § 1. Wciągnięciu na listę nie ulegają wierzytelności, które nie są objęte postępowaniem układowym.

§ 2. Wierzytelności, zabezpieczone hipoteką, w rejestrze lub prawem zastawu, mogą być wciągnięte na listę wierzytelności, jeżeli wierzyciel zrzeknie się tego zabezpieczenia.

Art. 47. § 1. Termin do zażalenia na wciągnięcie lub odmowę wciągnięcia wierzytelności na listę liczy się od ostatniego terminu sprawdzenia.

§ 2. Postanowienie co do wciągnięcia wierzytelności na listę nie pozbawia osób interesowanych prawa wytoczenia powództwa przed sądem właściwym, tak co do istoty, jak i wysokości roszczenia.

Art. 48. Po upływie terminów sprawdzenia na listę mogą być wciągnięte wierzytelności tylko tych wierzycieli, którzy nie zgłosili się w czasie właściwym z przyczyn od nich niezależnych.

Art. 49. Wciągnięcie wierzytelności na listę uprawnia wierzyciela do udziału w postępowaniu i określa sumę, z którą może on uczestniczyć w zgromadzeniach wierzycieli.

Rozdział V.

Zgromadzenie wierzycieli i układ.

Art. 50. § 1. Po upływie terminów sprawdzenia sędzia - komisarz zwoła zgromadzenie wierzycieli, na które wezwie również dłużnika i nadzorcę sądowego. Zgromadzenie winno odbyć się w ciągu miesiąca od ostatniego terminu sprawdzenia. Jednocześnie z zawiadomieniem o zgromadzeniu doręczone będą wierzycielom propozycje układowe dłużnika. Jeżeli postępowanie dotyczy spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, propozycje dłużnika przesłane będą również Ministrowi Przemysłu i Handlu. Dłużnik winien złożyć odpisy propozycji.

§ 2. W zgromadzeniu mogą brać udział także wierzyciele, którzy nie są wciągnięci na listę, lecz przedstawią prawomocne orzeczenie, stwierdzające ich wierzytelność.

Art. 51. Do skuteczności uchwał zgromadzenia wierzycieli niezbędna jest obecność przynajmniej połowy wszystkich wierzycieli, uprawnionych do uczestniczenia w zgromadzeniu. Za obecnego uważa się i tego wierzyciela, który oddał swój głos na piśmie, na którym jego podpis jest uwierzytelniony przez notariusza lub władzę gminną. Podpis adwokata nie wymaga uwierzytelnienia.

Art. 52. § 1. W braku wymaganej liczby wierzycieli sędzia - komisarz może na wniosek dłużnika wyznaczyć nowy termin zgromadzenia. Zarządzenie to ogłosi na zgromadzeniu.

§ 2. Pomiędzy pierwszym a drugim zgromadzeniem winien upłynąć najmniej tydzień, a nie więcej, niż dwa tygodnie. Gdyby i na drugie zgromadzenie nie przybyła wymagana liczba wierzycieli, sąd umorzy postępowanie.

Art. 53. W razie nieusprawiedliwionego niewstawiennictwa dłużnika osobiście lub przez pełnomocnika na zgromadzeniu, sąd umorzy postępowanie.

Art. 54. Sędzia - komisarz przewodniczy na zgromadzeniu wierzycieli, lecz nie głosuje. Zgromadzenie rozpoczyna się ustaleniem listy obecności, do

której wpisuje się również osoby, które oddały swój głos na piśmie. Po złożeniu sprawozdania nadzorca odczytuje propozycje układowe i przedstawia o nich swoją opinię.

Art. 55. § 1. Na zgromadzeniu dłużnik i wierzyciele mogą zgłaszać zmiany i uzupełnienia propozycji układowych.

§ 2. Zmiany i uzupełnienia, zgłoszone przez wierzycieli, mogą być przedmiotem obrad i głosowania, o ile dłużnik na nie się zgodzi.

§ 3. Nad zmianami i uzupełnieniami, które dają wierzycielom większe korzyści, obraduje się i głosuje na tem samym zgromadzeniu; w innych przypadkach sędzia - komisarz zwoła ponowne zgromadzenie, które winno odbyć się nie później, niż w ciągu miesiąca.

§ 4. W zawiadomieniach o tem zgromadzeniu podana będzie wszystkim wierzycielom treść zmienionych propozycji.

§ 5. Na ponownym zgromadzeniu zmiana ani uzupełnienie propozycji nie są dopuszczalne.

Art. 56. Sędzia - komisarz zarządza głosowanie z listy obecności, uwzględniając głosy, oddane na piśmie.

Art. 57. § 1. Układ jest przyjęty, jeżeli za nim wypowie się większość głosujących wierzycieli, mających łącznie nie mniej, niż dwie trzecie części ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w zgromadzeniu.

§ 2. Jeżeli dłużnik chce uzyskać zmniejszenie długu ponad czterdzieści procent, większość wierzycieli głosujących za układem powinna mieć łącznie nie mniej, niż cztery piąte części ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do uczestniczenia w zgromadzeniu.

Art. 58. W głosowaniu nad zawarciem układu nie mają prawa brać udziału małżonek dłużnika, jego krewny lub powinowaty w linii prostej, krewny lub powinowaty w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie, przysposabiający dłużnika lub przez niego przysposobiony oraz, gdy dłużnikiem jest spółka, spółnik, będący wierzycielem. Również nie głosują inni wierzyciele, jeżeli uczestniczą w zgromadzeniu z tytułu wierzytelności, nabytych od wyżej wskazanych osób po dniu, w którym dłużnik wniósł do sądu podanie o otwarcie postępowania układowego.

Art. 59. § 1. Jeżeli układ nie dojdzie do skutku z powodu braku jednej lub obu wymaganych większości, sędzia - komisarz na wniosek dłużnika może stosownie do okoliczności odroczyć zgromadzenie najdalej na dwa tygodnie. O następnym terminie zgromadzenia sędzia ogłosi na zgromadzeniu.

§ 2. Oddany poprzednio głos wierzyciela, który nie stawiał się na zgromadzeniu, zachowuje moc przy obliczaniu wyników głosowania.

§ 3. Uchwała wierzycieli, zapadła w nowym terminie, jest ostateczna.

Art. 60. Jeżeli układ nie dojdzie do skutku, sąd umorzy postępowanie.

Art. 61. W razie zawarcia układu wierzyciele taką samą większością, jaką układ przyjęli, postanowią, czy należy wyznaczyć kuratora celem nadzoru nad wykonaniem układu, oraz wskażą osoby, zśród których kurator ma być wyznaczony.

Art. 62. § 1. Osnowa układu będzie wciągnięta do protokołu. W protokole należy wymienić wierzycieli, głosujących ustnie bądź na piśmie za układem i przeciwko układowi.

§ 2. Protokół podpisują sędzia komisarz i protokolant.

Art. 63. § 1. Na zgromadzeniu, na którym przyjęto układ, sędzia - komisarz zawiadomi wierzycieli i dłużnika o terminie, w którym sąd rozpozna układ.

§ 2. Sąd po przeprowadzeniu rozprawy układ zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia układu.

Art. 64. Sąd odmówi zatwierdzenia układu:

1) jeżeli układ był niedopuszczalny w myśl przepisów niniejszego prawa;

2) jeżeli zwołanie zgromadzenia wierzycieli lub głosowanie odbyło się wbrew przepisom prawa niniejszego, o ile uchybienia mogły mieć istotny wpływ na wynik głosowania;

3) jeżeli układ sprzeciwia się dobrym obyczajom lub porządkowi publicznemu.

Art. 65. Sąd może odmówić zatwierdzenia układu:

1) jeżeli warunki układu są zbyt krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi;

2) jeżeli dłużnik po otwarciu postępowania układowego dopuścił się w zarządzaniu lub rozrządzeniu swoim majątkiem czynów, wyrządzających wierzycielom szkodę.

Art. 66. Na postanowienie sądu apelacyjnego, odmawiające zatwierdzenia układu, służy skarga kasacyjna w terminie dwutygodniowym od doręczenia postanowienia.

Art. 67. § 1. Układ obowiązuje wszystkich wierzycieli, nie wyłączając tych, których wierzytelności podlegały wciągnięciu na listę, lecz nie były wciągnięte.

§ 2. Wierzycieli, których dłużnik rozmyślnie nie ujawnił i którzy w postępowaniu nie uczestniczyli, zatwierdzony układ nie obowiązuje.

Art. 68. Układ nie narusza praw wierzyciela w stosunku do spółdłużnika i poręczyciela dłużnika.

Art. 69. § 1. Wyciąg z listy wierzytelności łącznie z wypisem prawomocnego postanowienia, zatwierdzającego układ, jest tytułem egzekucyjnym przeciwko dłużnikowi. Jest również tytułem egzekucyjnym przeciwko temu, kto dał zabezpieczenie wykonania układu, jeżeli złożony został w sądzie dokument, stwierdzający danie zabezpieczenia.

§ 2. Nie dotyczy to wierzytelności, zaprzeczonych przez dłużnika.

Art. 70. § 1. Po uprawomocnieniu się postanowienia, zatwierdzającego układ, dłużnik odzyskuje całkowitą możliwość zarządzania i rozrządzenia swoim majątkiem, o ile układ nie przewiduje ograniczeń do czasu wykonania przyjętych przez dłużnika zobowiązań.

§ 2. Jednocześnie będą wciągnięte do ksiąg hipotecznych i rejestrów wpisy, zabezpieczające wykonanie układu. Wpisy te będą dokonane na wniosek dłużnika, każdego z wierzycieli lub wyznaczonego przez sąd kuratora.

§ 3. Egzekucje co do wierzytelności, objętych postępowaniem układowym, wszczęte przeciwko dłużnikowi przed otwarciem tego postępowania, ulegają umorzeniu.

Art. 71. Wpisy o otwarciu postępowania układowego, po prawomocnym zatwierdzeniu układu lub umorzeniu postępowania, będą wykreślone na podstawie postanowienia, zatwierdzającego układ lub umarzającego postępowanie.

Art. 72. Sąd wyznaczy kuratora celem nadzoru nad wykonaniem układu, jeżeli w tej mierze zapadła uchwała zgromadzenia wierzycieli. Kuratorem może być dotychczasowy nadzorca sądowy.

Art. 73. § 1. Kurator winien czuwać nad sumiennym wypełnieniem układu przez dłużnika. W tym celu służy mu prawo kontroli przedsiębiorstwa dłużnika oraz dostęp do korespondencji i ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 2. Sąd może usunąć kuratora z powodu nie należytego wykonywania obowiązków i wyznaczyć innego.

§ 3. Do wynagrodzenia kuratora stosuje się odpowiednio przepisy o wynagrodzeniu nadzorcy.

Rozdział VI.

Uchylenie układu.

Art. 74. § 1. Jeżeli po zawarciu układu dłużnik został prawomocnie skazany za przestępstwo, polegające na tem, że przed układem w celu pokrzywdzenia wierzyciela ukrywał przedmioty majątkowe albo zaciągnął pozorne zobowiązania lub zawarł inne pozorne umowy, że udzielił lub obiecał udzielić wierzycielowi korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w czasie postępowania układowego, albo że prowadził księgowość kupiecką w sposób niezgodny z prawdą, uszkadzał, ukrywał, przerabiał lub podrabiał księgi lub dokumenty handlowe, sąd na wniosek wierzycieli mających łącznie przynajmniej czwartą część ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniały do uczestniczenia w zgromadzeniu, po przeprowadzeniu rozprawy, uchyli układ. Wniosek o uchylenie układu będzie odrzucony, jeżeli został zgłoszony po upływie dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu.

§ 2. Jeżeli dłużnik nie wykonywa wynikających z układu zobowiązań, sąd na wniosek wierzyciela lub kuratora, po przeprowadzeniu rozprawy, może uchylić układ. Na postanowienie, oddalające wniosek, nie ma zażalenia.

§ 3. Uchylenie układu z innych przyczyn, niż wymienione w paragrafach poprzedzających, nie jest dopuszczalne.

Art. 75. § 1. Na rozprawę w przypadkach, przewidzianych w artykule poprzedzającym, wezwani będą dłużnik i wierzyciele, zgłaszający wniosek, jak również kurator, gdy jest uprawniony do zgłoszenia wniosku. Będą dopuszczeni do rozprawy także inni wierzyciele, którzy stawią się bez wezwania.

§ 2. Postanowienie o uchyleniu układu będzie doręczone wierzycielom.

Art. 76. Jeżeli dłużnik udzielił niektórym wierzycielom korzyści większych, niż przewidziane w

układzie, każdy wierzyciel w ciągu dwóch lat od daty prawomocnego zatwierdzenia układu może w drodze powództwa żądać solidarnie od dłużnika i wierzyciela, który osiągnął niedozwoloną korzyść, uiszczenia sumy, o jaką w układzie zmniejszona została wierzytelność żądającego. Wierzyciel, który osiągnął niedozwoloną korzyść, odpowiada tylko do wysokości tej korzyści.

Art. 77. W razie uchylecia układu, wypłacone na jego podstawie sumy nie będą zwrócone, lecz będą zarachowane na poczet wierzytelności, a zabezpieczenia, dane na pewność wykonania układu, pozostają w mocy, chyba że z warunków zabezpieczenia co innego wynika.

Rozdział VII.

Ukończenie postępowania.

Art. 78. § 1. Sąd na wniosek dłużnika lub kuratora po stwierdzeniu, że wszystkie zobowiązania, wynikające z układu, zostały wykonane, uzna postępowanie za ukończone.

§ 2. Postanowienie o ukończeniu postępowania będzie podane do publicznej wiadomości przez obwieszczenie.

§ 3. Na podstawie prawomocnego postanowienia o ukończeniu postępowania będą wykreślone z ksiąg hipotecznych i rejestrów wpisy o zabezpieczeniu wykonania układu.

Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 79. Postępowanie w przedmiocie odroczenia wypłat i postępowanie układowe, wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów prawnych, będą ukończone według tychże przepisów. Jednakże udzielenie dalszego odroczenia wypłat po wejściu w życie prawa niniejszego jest niedopuszczalne.

Art. 80. Z dniem wejścia w życie prawa niniejszego tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie, przez prawo to unormowanym. W szczególności uchyla się:

1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o zapobieganiu upadłości (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 20);

2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zapobieganiu upadłości (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 244);

3) austriacką ordynację ugodową wraz z przepisami wprowadzającymi, wydaną rozporządzeniem cesarskim z dnia 10 grudnia 1914 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 337).

Art. 81. § 1. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia wydać przepisy o wynagrodzeniu za całość czynności nadzorczy i kuratora w postępowaniu układowym.

§ 2. Do czasu wydania tych przepisów wynagrodzenie nadzorczy i kuratora będzie wyznaczane w sumie nie wyższej od przewidzianej w przepisach o wynagrodzeniu adwokatów za takie czynności.

Art. 82. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 83. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

837.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

Przepisy o kosztach sądowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. W sprawach cywilnych i karnych, wymienionych w rozporządzeniu niniejszem, pobiera się opłaty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz koszty postępowania. Opłaty sądowe i koszty postępowania stanowią koszty sądowe.

Art. 2. Jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, do uiszczenia kosztów sądowych obowiązana jest strona, która dokonywa czynności, powodującej opłatę sądową lub koszty postępowania.

Przepis powyższy nie uchybia przepisom kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw co do ponoszenia kosztów sądowych.

Art. 3. Uwolnienie od kosztów sądowych służy:

1) stronie, której sąd przyznał prawo ubogich;

2) kuratorowi, wyznaczonemu przez sąd do danej sprawy.

Za stronę ubogą koszty postępowania uiszcza tymczasowo Skarb Państwa, a za kuratora — jeżeli obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej, strona, dla której kurator został ustanowiony, lub też, gdyby to było niemożliwe, strona, która swym wnioskiem lub swą czynnością spowodowała ustanowienie kuratora.

Do przyznania prawa ubogich stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego, a w sprawach karnych — przepisy kodeksu postępowania karnego.